

Nem akartam kérdezni soha MIÉRT?  
Nem kívántam megérteni,  
noha elért  
a vágy, a kérdés sokszor.  
Mégis vártam,  
hagytam peregni az időt  
előre az ismeretlenbe,  
amely felől szellőre ülve  
jött a nyugtalanság,  
az idegenség vad szokatlanja.  
Mégis mentem,  
ha lassan is,  
de haladva előre.  
A nagy tengeren hajóztam,  
sokszor meglepetés jégtömbjére  
dobva kallódtam.  
Mégis mentem  
egyre bennebb,  
a partoktól minél messzebb,  
mert hajtott valami,  
amit soha nem fogok megérteni,  
csak egyszer  
nagy későre megbánni.  
Ilyen vagyok...  
Sokszor nem tudok más lenni.  
Máskor nem akarok  
a régi maradni.  
Igen furcsák az emberi vágyak.  
Sokszor magasba törnek  
a fantázia várai,  
ugyanakkor megtörik  
valahol egy becsület,  
vagy valaki rájön,  
hogy hiába született.  
Ki vagy te ember?  
Mivé akarsz válni?  
Mit akarsz elérni?  
Mit akarsz megérni?  
Nagyon sok a kérdés,  
de kevés az érzés.  
Nincs!  
Nem kell!  
Nem szabad  
időm legyen erre!  
Tovább.  
Minél bennebb megyek,  
rohanok a vad ismeretlenbe.